

сърдате на своите съотечественници. По тѣхните думи, св. Григори, който е направилъ гореканпния храмъ, е билъ ромжинъ, защото на замакътъ са говорило, че той е билъ дошълъ отъ при Дунавските страни.

4. Иоанъ, пресвитеръ и екзархъ Български. За тоя плодовити писателъ ние говорихме вече. Като допълнение на казанното, ние ще да забѣлѣжиме, че Иоанъ е замѣчателенъ и като ученъ човѣкъ, и като даровитъ проповѣдникъ. Той е написалъ и посвѣтилъ на Симеона: 1) Шестодневъ'тъ, въ който сж изложени свѣдѣния за шестъте дни при сжтворението на свѣтътъ. Това дѣло Иоанъ е сжчинилъ отчасти самъ, а отчасти подъ ръководството на Василія Велики, на Иоана Златоусти и на Северияна Гевалски. То носи такова заглавие: Шестоденъе, съписано Иоаномъ пресвитеромъ екзархомъ отъ святаго Василія, Иоана и Северияна, Аристотелъ Философа и инѣхъ.“ 2) Избрани глави (48 отъ 100) изъ книгата „за правата вѣра“ или изъ догматическото богословие на Иоана Дамаскина, които той извлѣкалъ по желанието на черноризца Дукса. 3) Четири черковни поучения (на Преображение, на Възнесение, на Благовѣщение Иоакима и Анни и за погрѣбающите се въ черковите). 4) Двалектиката или философията на Иоана Дамаскина и началото на неговата гръцка граматика, която Иоанъ отчасти преправилъ за славянскиятъ языкъ. Въ онова време думата екзархъ е означала върховни чиновникъ, който е билъ испро-важданъ отъ синодъте по епархияте за важни дѣла.

5. Черноризецъ Храбръ. Храбръ е писалъ въ онова време, когато още сж живѣле таква